

ספר לסבתא!

בצורת ילילי

זוג חמשידיים

רב נכבד שמעך במזון גינה כשר-חזיר במזון. לאיש אל תאמר, התחנן המוצר, פן ידרוש זאת גם כל החמון!

היה היתה בת מאשכנז שליבונך לא יבזה היא לסבוב. בצאתה מן המים הלכה על ידיים — רגליה לשמור מן החול.

באו עיני
כפרס הספר זוכה הפעם יהודה אייזנ-באום, רחוב החשמונאים 40, עבור הדו-ח שלו מהמתרחש במשרדי וועד הקהילה. קוראים אחרים מוזמנים לקחת חלק במדור זה ולזכות בפרס-הספר על ידי משלוח מעשיות משעשעות נוספות. רצוי הסרות-זקן.

זוג שהחליט להתגרש עומד בפני הרב. "כך", אומר הרב, "אתם עומדים על דעתכם להיפרד ויהי מה. זכרו — לפי החוק עליכם להתחלק בכל שחה בש"ו זה".

"מה?" קופצת האשה, "עלי לחלק אתו את 2700 הל"י שחסכתי מעבודתי?"

"כן", עונה הרב. "חצי לך וחצי לו".

"ומה בנוגע לרהיטים?" שאלה, "הרי אני היא ששילמתי במיטב כספי עבורם".

"אין ברירה", עונה הרב. "אתו הרב בר ביחס לרהיטים. "ומה בנוגע לילדים?" הוסיפה האשה לשאול. "הרי יש לנו שלושה".

הרב איבד את עשתיונותו לרגע. לבי סוף מצא תשובה ניצחת: "המשיכו לחיות יחד עד שיחלד ילד רביעי ותוכי לו לחלק ביניכם גם את הילדים".

האשה הניעה בראשה. "לא, רבי, ה' תוכנית שלך לא תצלית. אתה חושב שאם הייתי מחכה ללא-ייוצלה הזה, היו לי שלושת הילדים שיש לי היום?"

אשה לרעותה: "הוא אשם בכל! אילמלא הוא שיעץ לי לעשות זאת, הייתי עושה זאת!"

בעיני המחזקים מחמאות בצנע ובקיצוב — צריכים לזכור כי הקיצוב מוליד בעיקבותיו שוק שחור.

והרי החדשות במלואן

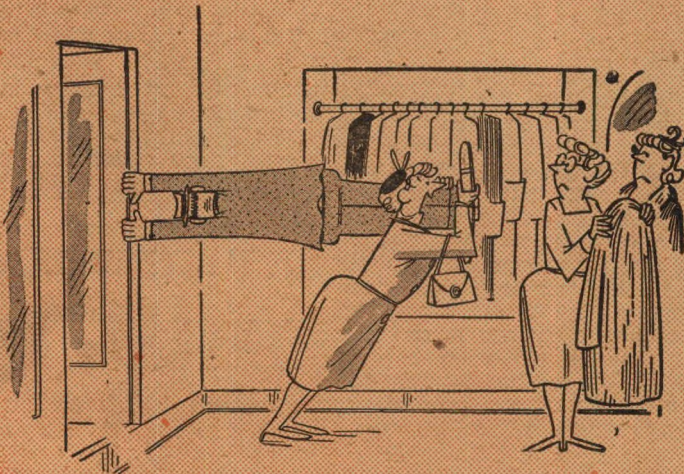
"קול ישראל": שגריר ישראל בארצות-הברית, מר אבא אבן, נפגש אתמול עם עוזר שר-החוץ האמריקאי לעניני המזרח התיכון וצפון אפריקה, מר ג'ורג' אלן —

היי, ג'ורג'! היי, אבירי! די חם היום, מה? חם? ההיזה! אצלכם במזרח התיכון חם יותר. הממ, כן, כשהייתי לאחרונה היה די חם. גם המצב הפוליטי. אלא מה! מתעסקים, מה? כוס קפה? תודה, שתי כפיות סוכר, בבקשה. מה שלום הגברת? מצויין. הילדה זכתה בפרס הכיתה. כותבת חיבורים נהדרים. מעניין. שמע, צריכים לעשות משהו. זה לא יכול להימשך. אני גם אימר ככה. בינינו לבין עצמנו, "קול ישראל": — בשיחה זו נידונו בעיות המזרח התיכון והוכררה עמדת שתי הממשלות לגבי המאורעות האחרונים באזור זה.

כבר אמרתי למזכירה שלי — איפה היא לכל הרוחות? מיס פיליס, איפה את? הלכה לשתות תה. ובכן, כבר אמרתי לה להוציא מן התיק את האיגרת האחר רונה. אני אעתיק אותה בשינוי נוסח. מצויין. אעביר אותה לירושלים. תקב" לו תשובה.

אותה תשובה, מה? מילא. העיקר לעשות. שמע, ראית את ההצגה באולימפיק? נהדרת. כדאי שתראה.

אה, אין זמן. אולי בכל זאת הצגה טובה, אתה אומר? אשאל את הגברת. או קיי, היה בריא. היה בריא.

— בעלי רוצה לראות את הפרווה שעליה דיברנו קודם

פרסום גילי בע"מ אחרי שכל בתי-הקודנוע, התיאטרונים והוצאות-הספר רים החלו להשתמש בשיטת הפירסומת האמריקאית וזצטט במודעותיהם קטעים איהרים מהביקורת בעיתונות. החלטתי לייסד משרד פירסומת שיבצע עבודה זאת באורח מודעי אמיתי. להלן דוגמאות של עבודתי הנאמנה בשירות הקורות:

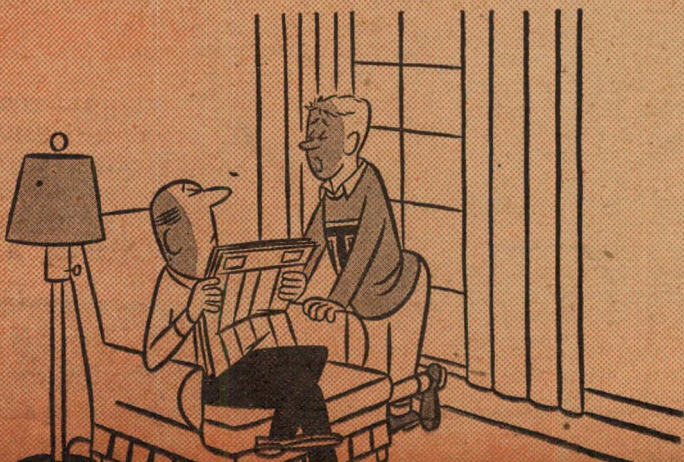
הביקורת בעתונות הציטטה במודעה

הסרט
מעולם עוד לא נוצר סרט כה גרוע כמו "יפהפית התהומות האדומים". אין בו כלל עלילה, הומור, בימוי ומשחק! אם תלך לראותו, חייך אינם חיים. אם תשב בבית תיהנה יותר.

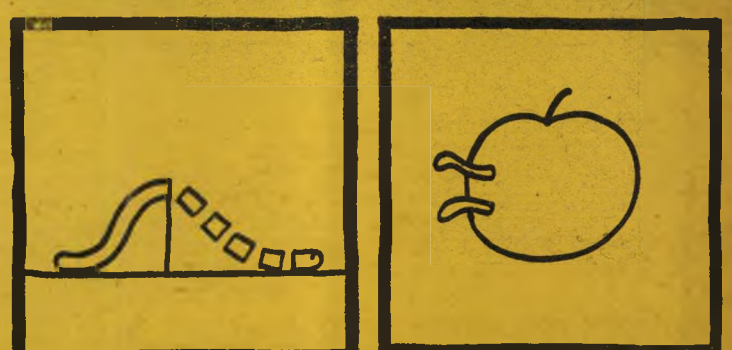
הספר
לא סגנון, לא מתח, לא שארירות — את כל אלה לא מצאנו בסיפרו האחרון של עירן צלמור "מוטקה כובש את השממה". אפילו בתוך הספרות העברית החדשה העליבה והריקה מגיע ספר זה לשיא חדש של טימטום וחוסר כשרון.

"מעודם לא הרגתי אדם", התוודה פעם ציניקן, "אולם במשך חיי קראתי לא מעט הספדים בהנאה ברורה."

— אבא, אולי אפשר לקבל עכשיו את דמי-הכיס בלי ההרצאה השבועית על הנוער בימינו?

השקשת

אם עוד לא נמאס לכם, מופיע כאן מצד שמאל ציור קשקשתי חדש לטיפולכם, העלול לזכות אתכם בפרס ראשון של המישה ספרים ושלושה פרסים של ספר אחד. את תוצאות התחרות על כותרת הציור הימני תוכלו למצוא בעמוד 16 בגליון זה.

חרוז או שנים

כל נגע ופגע, צרה וטרדה — הם שליחי המזל — בכגודי עבודה

אשה תוכל להיראות גם מופרית, גם מקסימה — אם אך תתן סימן נאות עד מה קשתה המלחמה.

אל נא תסביר לי מה כחנתי — תן ואחזיק בה כפי הבנתי.

במבע אין מופר — לא דין וטרכאות, לא עונש, לא שכר —

"אינני אוהב להתחבב עם נשים", אמר הוא. "כל דבר הן מקבלות כאילו נאמר לגביהן אישיות." "שטויות", ענתה היא. "אני למשל אינני ניהגת כך לעולם."